

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 12. Fac & hic. Iudicium peccatorum stultum est, iustitiam prætendendo in eo, quod meræ est gratiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

Et enim qui te iudicat, Dominus est, optime tibi cognita est eius misericordia, & eius tibi beneficii desiderium: ipse quoque tuus est pater, & qui patrem habet Praetorem iudicem, nihil reformidans prodit in iudicium. Hoc eius, respondet adscribendum est gratia, & cum ita sit, certam huic non possum legem praefigere. Via regia est, & quod de iustitia procedit hoc esse cognoscimus, quod Deus punit peccatores: ille est cursus communis, hoc est Iudicium iustum.

§. 12. Fac & hic. Iudicium peccatorum, stultum est. Insuper praesumendo, in eo quod mera est gratia.

Hoc timore iustus concutitur, peccator vero nihil veretur, quinimo comedit, bibit, epulatur, exultat, & quæ ratio? quia legem vult statueri, & cum illam aliis concesserit, sibi quoque confidit concedendam: Peccator homo vitabit correptionem, & secundum voluntatem suam inuenit comparationem. Peccator corripientem non attendit, & si casualiter audiat aliquem, illico sibi ad propositum adducit comparationem, sumit exemplar, legemque diuinæ misericordiae, & illius bonitatis operibus sibi praeualet, ut praetendat, quod Deus ita secum agere, sicut cum alijs teneatur. Adulter Dauidem adducit, qui talis maximo fuit omnibus scandalo, nedum populo Dei, sed & omnibus regnis conterminis, vnico tamen, Peccavi Domino, quod Nathan est locutus, audivit: Dominus transiit peccatum tuum, Latro latronem assumit tota vita latrocinij viuentem, cum enim iam extremo supplicio moriturus oscitaret, vnico. Memento mei Domine: de cruce transit in paradysum. Vulturarius publicanum proponit: gemitu namq; cordis, pectorisque tussione, vocis confessione: Deus propitius esto mihi peccatori, abiit in domum suam iustificatus. Peccator homo secundum voluntatem suam inuenit comparationem. His totus laborat, ut faciat comparationem, & vnus ad alterum collationem. Non ego peior illo peccator nullius non maior quam mea culpa, inuenit ille misericordiam, inueniam & ego: quid hoc esse cogitas? illud praetendere quod hodie Nazareni. Domine numquid edidisti Capharnai miracula? Fac & hic. Impudentia est, stultitiam sperit, in donis gratia, velle quasi ex contractu illa, quæ sunt alijs collata, tibi ea tam certo adscribere, quasi ex iustitia deberentur, & de iniu-

ria accepta liceret conuerti, quod non tibi, sicut alteri sint distributa. Quid tibi persuades, quod in donis gratis à Deo possis exigere rationem, illique obicere, hoc tibi fecisti: Fac & hic. Hoc opus fuit misericordiae, quod facit quomodo quando, & quibus sibi complacet ut nec tu, nec alius illi queat dicere: Cur ita facis. Cur Sap. 17. ibi & non hic: cur illi & non mihi.

Sapienter hoc expressit Spiritus S. illos cog. 23 nominans rudes, amentes, insensatos, agrestes, qui talibus nituntur argumentis, & hoc tractat occasione declarandi Aegyptiorum insentiam, Regisque Pharaonis amentiam. Sic discursum orditur: Magna iudicia tua Domine, & enarrabit. Sap. 17. 1. lia verba tua, propter hoc indisciplinata omnia errauerunt. O caelorum Domine, quam magna, Pharaonem quam profunda sunt iudicia tua, & quam eximie ostensa humana solus ingenij, ad illa perferenda dicitur. Et quis operum tuorum posset dare rationem? na praehoc significat: Verba tua & praesumere super ilsumptio. la, & de illis iudicare. In hoc Domine, manifestabatur stultitia, vesania, perditio animarum amentium & indisciplinarum: Propter hoc indisciplinata anima errauerunt. In quo profusus admirabili discursu, & sententiarum elegantia, sententiosam ostendit Pharaonis, populique fatuitatem, in hoc quod contra Deum moliebantur. Praecipuum autem, quo regis est humiliata superbia, hoc fuit, quod sibi blandiebatur idem sibi à Deo praestandum, quod praestrum nouerat Israelitis, quodque sibi ut illis benignis succurreret. Extremis enim populus Dei premebatur angustis, mari à parte vna, & altera Pharaonis concludis exercitu: inops consilij. Confugit ad Deum Moyses qui diuino suo motu beneplacito, ac gratia, populo maris diuidit yndas, viam aperit securam, rquam, fiondam, v: maus esse floribus geminans videretur, illam ingrediuntur, proficiscuntur, & sicco pede transgrediuntur. Ex aqua que ante erat, terra arida apparuit, Sap. 19. 7. Et in mari rubro via sine impedimento, & campus germinans de profundo nymio. Sibi sumiter persuasit Pharaon, totusque credit Aegyptiorum exercitus, quod sibi quoque Deus profecturus eandem seruaret viam peruiam, illoque quo praecedentes, possem itinere securi pervadere: vnde huic sibi fundamento tanta pelagus securitate penetrant, ut in has omnes erumpant blasphemias & iactent comminationes: Persequar, & comprehendam, diuidam spolia, implebitur anima mea. Quid praesumptis ridiculi, quod alijs videtis concessum, teneri Deum idem & vobis concedere, & qui illi transferunt, illamque viam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

liberi inter stupentes undas permeant, pariter & vos debere transmeare? O sine pectore corpora! Prehescuntur, & medio emenso itinere conglobantur aquae, in eis involuntur, fluctibus & omnes ne vno cladi superflite demerguntur: Ingressus est eques Pharaon, cum curribus & equitibus eius in mare, & reduxit super vos Dominus aquas maris. Quam facitis vos consequentiam? Transeunt incolumes pelagus Israelitarum, ergo & nos transibimus, illis pelagi fundum substravit periculum, ergo & nobis servabit subsequentibus. Insipientia, & populi discursus, qui discursu laborat, & argumentum triuorum. In disciplina animae.

Con. 15. Accurate recitabit haec omnia Rex psaltes, ut in Ps. notat D. Aug. illa eiusdem verba declarat: Me. 118. mor sui iudiciorum tuorum à seculo Domine, & Ps. 118. consolatus sum. Attendit D. Aug. quod textus alius legat: Et exhortatus sum, vel exhortationem. III. accepi, quem textum D. Hilari. Doctor eximius Dei sequitur q. d. O Domine, quam bene tuis sum supplicia iudicis. Iudicium inquit D. Tho. iactus est iustitiae, & ipse Deus per Ezechielé exponit, quod sua iudicia sua sint supplicia quibus peccatores in scelera suorum poenam plechtur claudibus, fame, peste, malis bestiis. O faciat mihi Deus, quibus non supplicis varios Deus puniunt peccatores, ob scelera suorum demerita, quod dam aqua demerit, alios ignibus adsumptis, terra deficiente viuos transiit ad inferos. Haec tua omnia supplicia ac iudicia tua, mea fuerunt lectiones, quibus me instituiti, fuerunt exhortationes, quibus me excitasti: proinde hoc praeteris mihi terrorem incuit, & ossa percellit, quod advertam, qua praecipites in peccata te prouocent maleuoli securitate, itaque transgredientur praecipra, de tua consili misericordia Defectio tenuit me pro peccatoribus derelinquens tibus legem tuam. Transfert D. Hiero. Horror obicit mihi me, Quam lectionem sequitur D. Aug. Alij legunt: Tremor & terror inuadit me. dū quod iam video, nullo serupulo peccato cuidam pertinaces adherere: Tremor & horror inuadit me, etenim perpendo, quanto se exponant periculo, iudicia tua, actusque iustitiae considerans, quibus puniunt, & communi punis lege sceleratus. Quis credat quod tanto se homo exponat discrimini nullo timore, serupulo nullo perturbatione? Quis enim reddit securum? Omni careat necesse est iudicio: illo namque modo procedere, stultis magis conuenit, & insipidis, quam confidentibus. Errauerunt in disciplina animae.

§. 13. Ex diuina dispositione, nullam mari vestigia reliquerunt Israelita, Pharaon tamen eiusque exercitus quam plurima.

Hoc mysticis verbis indicauit psalmista regius: In mari via tua & semita tua in aquis multis, & vestigia tua non cognoscuntur. Decantat, quod in praedicta Pharaonis clade contigit: licet namque loqui uideatur de futuro in hoc verbo: Non cognoscuntur: vim tamen habet praeteriti. (ex sententia moderni Auctoris) & id est ac si dicat, Non cognoscuntur. Discrepat Deus Oceanum fluctus interque illos medium strauit iter Israelitis, praecedente ac dirigente populum Deo per columnam ignis & nubis (ex parte celebrata. At factū coniugit quam maxime obliuiscendum, cum enim tot numero essent Israelitae, ut virorum bellatorum numerus ad excessum ta nullia excresetet, viaque per mollem pararetur arenam, marisque fundum mollissimum, nullam tamen post se pedum reliquere impressa vestigia, & qua transissent, agnosceret nemo poterat, quia si nullus illac transisset, marisque fundus pedibus conculcasset: Vestigia tua non cognoscuntur. Nihilominus ut intrat Pharaon Aegyptiorum stipatus exercitu, vestigia arenis impressa virorum, currum, rotarum, equorum reliquerunt: quod Diodorus Tarlensis D. Chrylo. praecipit, cum uehementissimo narrat stupore, ac inter maxima refert admiranda, quae tunc temporis edidit Deus: nimirum quod ingresso Pharaone eiusque copiis per apertam maris planitiem, eorum manserunt vestigia adeo tenaciter ac profunde arenis impressa, ut usque hodie currum orbem, equorumque vestigia arenae insculpta uideantur, & hoc, ut testantur D. Greg. Turon. & Paulus Orosius, nedum in arenis circa maris litora, sed & in ipso profundo, ita ut in ipso profundo adhuc hodie distinueretur, quando mare tranquillum sile. adeo tenaciter impressa quod licet aliquando maris tempestate oblitescantur, tamen adeo distincta apparent, quae admodum in principio. Sunt memoranda digna uerba Orosij: Extant etiam nunc cerissima horum monumenta gestorum: nam tractus currum, rotarumque orbem, non solum in litore, sed etiam in profundo, quo usque uisus admittitur, persudantur. Quod si forte ad tepus uel casu, uel curiositate turbantur, continuo diuisius in pristina facie ueniunt & fluctibus reparantur. Quid igitur Domine caelorum nisi sunt Aegyptiorum corpora quam Israelitae grauiora,